

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L. Ď.**, bývajúcej v R., zastúpenej Advokátskou kanceláriou H., s.r.o. so sídlom v Ž., IČO: X., proti žalovanej **P. G.**, bývajúcej v D., zastúpenej JUDr. A. Ž., advokátom so sídlom v P., **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25 C 97/2006, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. septembra 2009 sp. zn. 9 Co 265/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania vo výške 93,48 € na účet Advokátskej kancelárie H., s.r.o. so sídlom v Ž., ktorý je vedený v T., a.s. pod č. X.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žilina rozsudkom z 24. februára 2006 č.k. 25 C 97/2006-166 zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej (§ 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka) k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území R., ktorá je vedená na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. – zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m² (ďalej len „nehnuteľnosť“). Nehnuteľnosť prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne s tým, že je povinná zaplatiť žalovanej 1 591,65 € titulom náhrady za jej spoluvlastnícky podiel. Rozhodol tiež o náhrade trov konania. Vychádzal z toho, že medzi účastníkmi konania nedošlo k dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Výsledkami vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa má záujem o nehnuteľnosť

a býva v obci, kde sa nehnuteľnosť nachádza; žalovaná od počiatku nadobudnutia spoluvlastníckeho práva o nehnuteľnosť neprejavuje záujem a v obci sa zdržuje iba zriedkavo. O povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanej náhradu za spoluvlastnícky podiel rozhodol po zistení, že trhová hodnota nehnuteľnosti v celosti je 3 183,30 €; hodnota spoluvlastníckeho podielu žalovanej (1/2) predstavuje preto 1 591,65 €. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Žiline rozsudkom z 30. septembra 2009 sp. zn. 9 Co 265/2009 odvolaním napadnutý rozsudok potvrdil vo výroku vo veci samej a zmenil vo výroku o trovách konania tak, že účastníckam nepriznal náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania. V odôvodnení uviedol, že odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a v celom rozsahu sa stotožnil s vecne správnymi dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa vo veci samej. Na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia uviedol (§ 219 ods. 2 O.s.p.), že v danom prípade je prikázanie nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva jednej zo spoluvlastníčok najvhodnejším riešením, lebo rozdelenie nehnuteľnosti by viedlo k vytvoreniu dvoch pozemkov v zastavanom území obce s rozmermi cca 5 m x 25 m, čo by viedlo k zníženiu možností jeho využitia. Zmeňujúci výrok o trovách konania odôvodnil existenciou dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu napadla dovolaním žalovaná. Uviedla, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f / O.s.p.) tým, že odvolací súd napriek jej žiadosti prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania. K uvedenej procesnej vade došlo aj tým, že súd prvého stupňa doručoval rozsudok odvolacieho súdu najskôr žalovanej, i keď ju v konaní ako právny zástupca pre celé konanie zastupoval JUDr. A. Ž. So zreteľom na predmetnú vadu konania je dovolanie prípustné a tiež dôvodné. Žiadala napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu po rekapitulácii skutkového stavu uviedla, že žalovanej nebola postupom súdu odňatá možnosť realizácie jej procesných práv. Navrhla, aby odvolací súd dovolanie zamietol a žalobkyňi priznal náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovolaním žalovanej je napadnutý rozsudok, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených rozhodnutí; prípustnosť jej dovolania preto z § 238 O.s.p. nevyplýva.

V súlade s ustanovením § 242 ods. 1 O.s.p. a so zreteľom na obsah dovolania dovolací súd ďalej skúmal, či procesná prípustnosť dovolania žalovanej nevyplýva z § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalovaná existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

Podľa názoru dovolateľky jej v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať.

O odňatie možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide v prípade procesného postupu, ktorým súd znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných oprávnení priznaných mu v občianskom súdnom konaní (napr. oprávnenia byť prítomný na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok alebo vyjadrenie, v stanovenej lehote urobiť procesný úkon a pod.).

1. Žalovaná namietala, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať tým, že odvolací súd prejednal jej odvolanie a meritórne rozhodol bez nariadenia pojednávania napriek tomu, že o nariadenie pojednávania požiadala.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 15. októbra 2008, na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v ostatných prípadoch môže odvolací súd rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

Z vyššie citovaných ustanovení § 214 ods.1 a 2 O.s.p. vyplýva, že (len) v prípadoch uvedených v § 214 ods.1 O.s.p. je odvolací súd povinný nariadiť pojednávanie, v ostatných prípadoch však môže rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania. O tom, či v prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje ustanovenie § 214 ods. 1 O.s.p., bude nariadené odvolacie pojednávanie, rozhoduje odvolací súd; pritom nie je viazaný žiadosťou účastníka konania o nariadenie odvolacieho pojednávania.

V danom prípade: a/ odvolací súd dospel k záveru, že netreba zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa nerozhodol bez pojednávania a c/ nariadenie odvolacieho pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Vzhľadom na to nebolo povinnosťou odvolacieho súdu nariadiť na prejednanie odvolania pojednávanie. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že žalovaná požiadala o nariadenie odvolacieho pojednávania.

Pre úplnosť treba dodať, že účastníci boli riadne upovedomení o čase a mieste verejného vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu (§ 156 ods. 3 O.s.p.) – vid' zoznam vecí určených na vyhlásenie odvolacím súdom bez nariadenia pojednávania založený v súdnom spise na č.l. 216.

2. Žalovaná ďalej namietala, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom postupom pri doručovaní rozsudku odvolacieho súdu.

Zo spisu vyplýva, že súd prvého stupňa doručoval rozsudok odvolacieho súdu najskôr priamo žalovanej, i keď ju v konaní od 21. septembra 2009 zastupoval JUDr. A. Ž. ako jej právny zástupca pre celé konanie (vid' plnomocenstvo na č.l. 203 spisu). Tento postup nebol správny, lebo v súlade s § 49 ods. 1 O.s.p. mal byť predmetný rozsudok doručený advokátovi žalovanej. Doručenie rozsudku žalovanej nemalo účinky riadneho doručenia. K doručeniu rozsudku odvolacieho súdu došlo až jeho doručením zástupcovi žalovanej 11. februára 2010.

I keď bol rozsudok najskôr doručovaný spôsobom, ktorý nie je v súlade so zákonom, nemala táto nesprávnosť postupu súdu za následok odňatie možnosti žalovanej konať pred súdom – nebola jej tým znemožnená realizácia žiadneho procesného oprávnenia účastníka občianskeho súdneho konania. Až doručenie rozsudku advokátovi žalovanej vyvolalo procesnoprávne účinky tak z hľadiska právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia, ako aj z hľadiska možnosti žalovanej napadnúť ho dovolaním. Žalovanou vytykaná vada v doručovaní, k náprave ktorej došlo riadnym doručením, nemá v danom prípade znaky (a ani negatívne dopady na realizáciu procesných oprávnení), ktoré má vada konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že v preskúmvanej veci nebola žalovanej odňatá možnosť pred súdom konať.

Keďže prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky tento jej opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Vzhľadom na odmietnutie dovolania dovolací súd nepristúpil k posúdeniu vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozsudku (ani z hľadiska pasívnej legitímácie žalovanej).

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobkyňa podala návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania a trovy tohto konania vyčíslila vo výške zodpovedajúcej odmene za 2 úkony právnej služby. Dovolací súd jej v súlade so zaužívanou praxou priznal náhradu trov dovolacieho konania vo výške zodpovedajúcej odmene za 1 úkon právnej služby – vyjadrenie k dovolaniu z 2. decembra 2010 vypracované advokátskou kanceláriou, ktorá žalobkyňu zastupovala už v konaní na súdoch nižších stupňov. Dovolací súd vychádzal z § 10 ods. 1 a § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov; žalobkyni priznal náhradu trov dovolacieho konania v celkovej výške 93,48 € [71,37 € (tarifná odmena) + 7,21 € (režijný paušál) + 14,90 € (19 % DPH)].

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. apríla 2011

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková